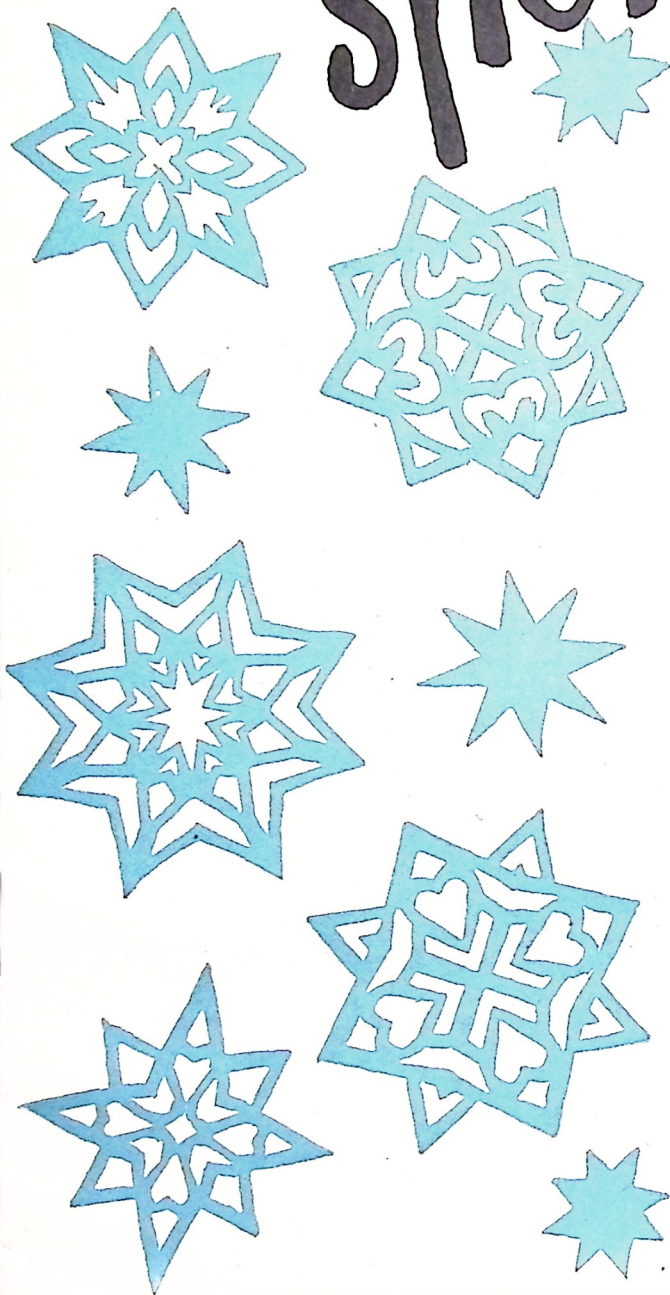

Pige- sneiderne

MÅNEDENS VERS

*Kære blå og grønne spejder!
Eclaireuser, scouter, guider
samles vil på denne dag
om det samme verdensflag.*

*Vi vil huske, vi er mange,
selvom milene er lange.
Øst og vest og syd og nord,
alle vegne spejd're bor.*

*Vi vil sende vore tanker
ud som lange blomsterranker,
vi vil knytte venskabsbånd
overalt i fredens ånd.*

*Sorte, brune, gule hvide:
I skal allesammen vide,
vi med Jer gør fælles sag
på alverdens spejd'ers dag!*

A. H.

København's distrikt

*holder åbent hus den anden tirsdag i hver måned
i Spejderhuset for store spejdere fra provinsen.*

Kære spejdere

Det er så nemt at sige, at en spejder tager vanskelighederne med godt humor. I virkeligheden er det ganske overordentlig vanskeligt ikke at lade sig slå ud af den modgang man møder. Det begynder, når man er lille: hvorfor skal de andre altid vinde og jeg altid tabe? Senere siger man: hvorfor skal de andre altid få en god eksamen, og jeg være så uheldig? Og en skønne dag er det vane altid at gnave: hvorfor skal det altid gå mig dårligt?

Vi kender vist alle mennesker, der på enhver foreteelse i livet reagerer med at mugge og gnave, og som har vænnet sig til straks at se det gale ved alting; deres indstilling til tilværelsen er negativ.

Men hvis man bare er blevet så gammel, at man kan huske, hvad der skete før idag, så husker man også de gange, hvor man med sig selv besluttede, at man ikke ville have sit gode humør ødelagt af noget, der gik på tværs af ønskedrømmene. Man tog ligesom sin egen skæbne i sin hånd, lo af det, der gik skidt og oplevede det frydefulde, at noget, der for lidt siden så truende, sort og kedsommeligt ud, i virkeligheden kun var en meget lille sky, som om lidt ville være helt væk.

Der er et gammelt ord, der siger, at det kommer ikke så meget an på, hvad der møder et menneske som på, hvordan det tager det. Det er klart, ingen er jo herre over, hvad dagen og vejen vil bringe, men vi kan allesammen sætte vor personlighed ind på at få det bedst mulige ud af hver eneste evige dag og på at finde en lille god side frem selv hos den sureste knark.

Det er så dejligt på sin vej at møde positive, livsbekræftende mennesker. Nogle er jo født med lyssyn, der gør det så let at tro på det godes sejr i verden. Men alle har vi lidt af dette lyssyn i os, ellers havde vi f. eks. da ikke valgt at gå ind i en bevægelse, der tror på, at vi alle gør vort bedste.

I morgen vil vi alle 10.000 eller hvor mange vi er, tage i hvert fald én vanskelighed med godt humør; vi vil le ad en vanskelighed, så den smuldrer, vi vil synge en sang, mens vi vasker op, vi vil tænke på et menneske, vi ikke kan lide, finde en god side frem hos ham eller hende og ønske noget rigtigt godt for vedkommende!

Venlig hilsen

Jamesofu

Hvis ALVERDENS PIGESPEJDERE

på thingkingday 1954 kunne mødes i Europa, og der gav sig til at danne en lang kæde, begyndende helt oppe ved Nordkap, hvor tror I så, kæden ville ende?

På sydsiden af Sicilien! Så mange er vi.

Og hvis så alle de, der havde været spejdere engang, ville være med, ja, så kunne vi sikkert nå jorden rundt. Sikken søsterkæde!

Men gå nu med mig ud på en lang, lang tur (du må hellere straks tage dit atlas frem). Skal vi vælge at gå henad 40'ende breddegrad, vi begynder i Japan og går, ligesom solen, fra øst til vest.

I Japan er spejderarbejdet begyndt påny efter krigen, der er mange forskellige små flokke af spejdere, som mødes og træner og øver som vi. Nogle er tilknyttet en bestemt kirke, andre en skole, nogle er amerikanske spejderpiger, hvis fædre for tiden er ansat i den amerikanske administration. Men fælles for dem og os er *spejderløftet* og *spejderloven*.

Fortsætter vi vores lange tur — vi må jo sejle et stykke over vandet — kommer vi til Korea, hvor der fandtes spejdere før den koreanske krig — som nu har hærget landet i flere år og spredt vore spejdersøstre for alle vinde. Men vi finder nu nok en og anden i en nyttig gerning som sygeplejerske el. lign., og da vil hun vide at minde os om, at *være beredt* — altid beredt. Når vi skilles fra hende, hilser vi med *venstre hånd* og *spejderhilsen*.

Langt ind over Kina, Tibet og Turkestan går nu vores rejse, der bliver sikkert svært at finde piger, der er spejdere som vi, men sikkert let at finde tusinder, som gerne ville være med.

I Armenien og Lilleasien møder vi de første kammerater igen — nogle få børnehjemstroppe og skoletroppe, men ligeså ivrige som vi, optagne af at gøre den daglige *good-turn* (hvorfor nøjes med een?) og mægtig dygtige til håndarbejder, knipling, broderi, vævning og knytning.

Over vandet går vor rejse til Grækenland, her vimler det med ivrige, dygtige pigespejdere. Selv i små landsbyer dukker de op, fortæller om al den hjælp, spejdersøstre fra andre lande gav dem efter krigen: Der kom ambulancer, kørt af spejdere, rullende apoteker — og spejderne havde betalt alting selv, de bragte også mad, tøj, penge. De græske pigespejdere ved noget om verdensbevægelsen om *verdenskontoret* i London, som organiserede dette hjælpearbejde.

Nogle af deres førere har været på *Our Chalet*, alverdens pigespejders hus i Schweiz, andre har besøgt Foxlease eller Waddow, de engelske pigespejders træningscentre. Og sikken de kan synge, vore græske kammerater, flerstemmigt og rent lyder den *internationale pigespejdersang* og mange flere. — Vi har næsten lyst til at blive i Grækenland, men Italien kalder.

I „Stovlen“, Italiens sydlige del, møder vi brunklædte kammerater — eller blåklædte, der er 2 korps i Italien — højt hævet bærer de det *inter-*

(fortsættes side 14)

KÆRE PATRULJEFØRERE

Til „Rådsklippen“ har I af og til skrevet, at I her i „Pigespejderne“ gerne ville have mere instruktionsstof for patruljeførere.

Det ønske vil vi prøve at efterkomme. Jeg har netop læst en bog, der er skrevet til de svenske patruljeførere, og den har givet mig både lyst og mange idéer til at skrive noget lignende til patruljeførere i Det Danske Pigespejderkorps.

Jeg vil fortælle jer om „Egernpatruljen“, men tro nu ikke, at det bliver beretningen om en monsterpatrulje med en patruljefører, der kommer til at stå for jer som et uopnåeligt ideal. Patruljen er en ganske almindelig patrulje som en af de mange, der findes i by og på land, og patruljeføreren er som en af jer, en ganske almindelig pige, der gør sit bedste for at gøre sin patrulje endnu dygtigere og endnu gladere.

EGERNPATRULJEN

Man skal aldrig lytte ved nøglehullet, men denne ene gang gør vi en undtagelse. Bag den lukkede dør høres ivrige stemmer — der er foremøde hos tropsfører

„Prik“ er jo kun 13 år, og Egernpatruljen er på 8 medlemmer! ...

Ja, men hun er en gæv pige, selvom hun ikke er så stor, hun er en dygtig spejder og har en god fantasi. Det var hendes skyld, at patruljen vandt sporelegen sidste søndag — hun har omløb i hovedet. Det var også hende, der skrev den sjove sang i sommerlejren ...

Det var også „Prik“, der legede spøgelse og nær havde skræmt livet af den forsagte Inger-Lise ...

Det synes jeg ikke, vi skal ribbe op i nu. „Prik“ var bagefter klar over, at hun var gået lidt for vidt, og hun har givet Inger-Lise en undskyldning. Ganske vist kan hun være lidt tankelos, men hvem kan ikke det i den alder. Hun har så mange andre gode sider ...

Ja, hun er praktisk dygtig, men det er jo ikke nok. Hun skal tage hele ansvaret for patruljen — og „Egerne“ er ikke altid lige nemme. Tænk bare på Puk og Gitte, de er ikke nemme at holde styr på ...

Jeg tror nu, „Prik“ er af den pålidelige slags. Hun plejer ikke at give op. Kan I huske sidste efterår, da vi havde spejderfest, og „Prik“ spillede hovedrollen i „Tornerosen“. Om formiddagen faldt hun og forstuede højre fod. Men hvem kom hoppende på eet ben om aftenen og gennemførte sin rolle — det gjorde „Prik“. Tilskuerne undrede sig nok over, at Tornerosen humpede rundt som en gammel kone på 80, men hvad gjorde det! Når „Prik“ har fået en opgave, gennemfører hun den! ...

Jeg er heller ikke i tvivl om, at hun skal kunne træne patruljen, men er hun interesseret nok? Og kan hun få spejderne interesseret? ...

Selv er hun i hvert tilfælde ivrig spejder. Jeg ved, at hun opgav et ungdomsselskab for at komme med til sidste tropsmøde. I har vel også lagt mærke til, hvor godt hun tog sig af de nye spejdere i lejren? ...

„Egerne“ har iøvrigt selv foreslået hende som patruljefører, og de kender hende vel bedst ...

— Og så kom der til at stå i tropsførerens dagbog under punkt 8 på dagsordenen:

Det blev vedtaget at vælge Karen Hansen — kaldet „Prik“ — til patruljefører for Egernpatruljen.

Det er 8 dage senere. Denne gang behøver vi ikke at lytte ved nøglehullet. Vi går indenfor og overværer tropsmødet i „Prik“'s trop. Det er det første

mode i det nye år, og alle er ivrige efter at tage fat igen ovenpå juleferien. Patruljerne står opstillet, og Prik står foran Egerpatruljen.

Tf. har spurgt hende, om hun vil være patruljefører — og Prik blev så glad, at hun blev helt rød i kinderne. Tænk, at hun nu skal have sin egen patrulje!

Som hun nu står der foran sin nye patrulje, kommer hun til at tænke på, om hun nu kan klare det? Tænk, om hun ikke kan gøre sp. interesserede i at møde. Hun ser sig selv sidde alene i tropslokalet og vente på Egerne, som ikke gider komme. Måske kan de heller ikke klare sig overfor Hjortene, Bierne eller Myrerne i kommende konkurrencer, måske ...

Så hører hun sit navn nævne, og tropsføreren taler til hende: „Vi venter os alle noget af dig, Prik! Vi venter, at du vil tage dig godt af Egerpatruljen, og vi stoler på, at du vil gøre dit bedste for at få en virkelig god patrulje. Måske synes du, at du får for meget arbejde og for lidt fritid, men så håber jeg, du vil blive så glad for at være pf., at du ser det som en god chance at få lov — og ikke som nogen sur pligt. Hvis det kommer til at knibe for dig, så husk sommerlejrens motto:

En pigespejder tager alle vanskeligheder med godt humor.“

Og så måtte Prik frem og modtage sine patruljefører-distinktioner. Hun så sin tropsfører alvorligt ind i øjnene og havde sådan lyst til at sige: stol bare på mig, jeg skal ikke svigte — men det var svært at få sagt, og så nøjedes hun med at give sin tropsfører et godt, fast håndtryk.

Lidt efter sang de andre: Selvom vejen falder lang ... Prik sang ikke med, hun tænkte. Skrækken fra før var forsvundet, og hun lovede sig selv, at de vanskeligheder, der vel måtte komme, ville hun klare ...

Inden Prik den aften gik i seng, tog hun farveblyanter og papir frem, og da hendes mor kom op for at sige godnat til hende, var Prik faldet i søvn, men over hendes seng var en seddel fastgjort med tegnestifter, og der stod

Aldrig gi tabt!

med rød streg under ...

Bo.

Patruljeførerlejre

afholdes i sommer rundt om i landet.

Det er mange år siden, der har været afholdt lejre, der var specielt anlagt for patruljeførerne, men i sommer vil der blive arrangeret 4 eventuelt 5 samlingslejre for patruljeførere, patrulje-assistenter, og blåmejsseassistenter, som er under 16 år.

Det vides nu, at en lejr vil komme til at ligge på Merløsegård midt i Sjælland, en ved Skelskør og to på Fæno — og muligvis en på Kaas.

Tidspunkterne kan endnu ikke opgives, men kommer muligvis i martsbladet, og i samme måned vil tropsførerne få tilsendt indmeldelsesblanketter, som i udfyldt stand skal være tilbage på Korpskontoret i Odense inden 15. maj.

Lejrene bliver på en 8-10 dage og prisen vil blive 30 kr. for en 8 dages lejr og 35 kr. for en 10 dages lejr. — Deltagerne kan medbringe pennevenner i lejrene.

Der vil fra ledernes side blive gjort alt for, at det skal blive lærerige, oplevelsesmættede og gode kammeratskabslejre, hvor deltagerne kan få god lejlighed til at lære kolleger fra andre troppe at kende, og hvor gode idéer til patruljearbejdet og mange erfaringer kan udveksles.

Selv om lejrene arrangeres af distrikterne — eller for jydernes vedkommende af distrikterne i fællesskab, så er I ikke bundet til at deltage i den lejr, der arrangeres af jeres eget distrikt. I kan deltage i den lejr, som I har mest lyst til eller til den, der passer jeres sommerferieplaner bedst. I må med jeres tropsførere i god tid snakke om, hvordan I bedst kan arrangere jer, så I enten kan deltage både i troppens arrangementer eller måske kun i tropslejren eller i patruljeførerlejren, hvis I kan undværes hos troppen, eller I sammen skønner, at I vil få mest ud af at møde andre patruljeførere.

I de kommende blade vil vi fortælle mere og udførligere om disse lejre. Men tænk allerede nu på om ikke netop I trænger til det pust af nyt liv, som samlivet i 8 dage med jævnaldrende kammerater, der står i samme arbejde som I, kan give jer; og skal I i to lejre, er det ikke for tidligt at begynde at spare sammen nu.

Det er dejligt ved kyndelmissetider at fable om sommer og sol, teltliv og røg fra en lejrild. Red.

Til Væbnersnoren

kræves et duelighedstegn fra gruppen: *Specialer*, — og denne gang vil vi gennemgå husflidsmærket.

Hvor ofte har jeg ikke hørt en spejder, der var grebet af feberen, duelighedstegn, sige:

„Jeg vil tage husflidsmærket, men ... det værste er, at det meste af det, jeg har lavet til det mærke, er foræret bort ...“

Naturligvis tror jeg, hun har lavet de ting, der kræves, men mit svar plejer at være: „Naar du har lavet tingene til husflidsmærket een gang, kan du vel nemt lave dem igen — og så tager vi fat påny ...“

Nu er det jo noget individuelt, hvad en tropsfører forstår ved 2 store og 2 små ting fra hver af de valgte grupper husflid. Som hovedregel vil jeg stille, at de ting, der laves, skal være ordentligt udførte og være brugbare — snurrepiberier har vi ikke meget brug for.

Lad os f. eks. tage en ting som kurvefletning — peddigrør er vist et af de husflidsmaterialer, der bliver mest brugt for tiden. Som 2 små ting kan gælde en varmebriks og en hjertekurv flettet over en træbund, og som store ting ville jeg først se efter, hvordan det tager sig ud i al almindelighed, om det er sirligt og pænt udført, om det er lige eller skævt. Derefter vil jeg se det nøjere efter i sammene, om afslutningen er rigtig, kanten ordentlig, og om endehæftningerne er rigtigt klippet af, om evt. hanke sidder forsvarligt fast, og om vrangen er omtrent lige så pæn som retten!

Tager vi et eksempel som skindarbejde, vil jeg foreslå som små ting et kamhylster og en mindre pung, og som store ting en tegnebog og et bogomslag eller en taske. Også her gælder det, om tingene ser ordentlige ud, om hullerne sidder lige langt fra hinanden og er lige langt fra kanten hele vejen rundt, at snorerne er godt hæftet, og at foret ikke slår folder o. s. v.

Bogbinding og maling på porcelæn er en lidt dyr spøg, og det er vist kun de færreste, der har adgang til bogbinderværktøj og en malerkasse med porcelænsfarver, men for dem, der har eller kan låne sig frem til disse ting, kan der laves mange nyttige ting ...

Bastarbejder og knytning kræver kun få remedier. Af bast kan fremstilles bordskånere, små kurve, bastflasker

og tasker, og af knyttede ting foreslås smalle og brede bælter, indkobsnet og tasker.

Vævning og knipling kræver henholdsvis en væv og et kniplebrædt. Men det skulle ikke være så svært at låne. Vævning er moderne, og mange ting kan fremstilles på en lille rammevæv. Det foreslås at begynde med et pudestykke, indtil der er opnået en vis øvelse i at væve en lige kant, derefter kan man gå over til bordløbere, kyser og halstorklæder. Knipling er også på mode — det er ikke mere kun de gamle tanter, der knipler, og har du adgang til at låne et kniplebrædt et stykke tid, skulle du ikke lade den chance gå dig forbi — det er meget interessant og slet ikke så indviklet, som man ved første øjekast skulle tro.

Til linoleumssnit anvendes tif-jern, som nu igen fås i handelen, og med disse jern, lidt øvelse og håndelag kan der laves nydelige flaskebakker, bakker til blomsterglas og klichéer til linoleumstryk.

For at lave såvel træsløjd som metalsløjd må man have en lovsav, og har man først fået lidt øvelse i at bruge den, er der mange muligheder for både store og små ting, nemme og lidt svære.

For at mestre et speciale som husflid må man være alsidig — vælg derfor at lave ting fra så forskellige grupper som muligt som f. eks. kurvefletning og linoleumssnit og ikke kurvefletning og bastarbejder.

Og så skal du iøvrigt ikke være altfor nedslået, hvis din tropsfører kasserer et af dine husflidsarbejder, tag kritikken med godt humør og gå hjem og lav det bedre — det bliver du dygtigere af end at blive sur ...

Bo

Da ingen har protesteret over, at jeg har ladet rubrikken med ny patruljeførere, riddere og førstklassesspejdere udgå, dropper vi den helt — medmindre 10 patruljer protesterer så højt, at jeg kan høre det, og så kan vi begynde på en frisk til april.

Red.

Fælles med de 3 andre spejderkorps har vi fået et nyt duelighedstegn: Færdselsmærket.

Der er sikkert flere af jer, der allerede har bestået cyklistprøven i skolen, og for jer vil det blive ekstra nemt at tage duelighedstegnet. Men der er sikkert mange andre, der også har lyst til at gå i gang med det nye duelighedstegn, der kommer til at høre under gruppen med specialer. Jeres fører har allerede i „Førerbladet“ nr. 9, november 1953, kunnet læse lidt om afholdelse af cyklistprøve.

Kravene lyder således:

1. Kende de almindelige regler for fodgængeres og cyklisters færden som angivet i færdselsloven.
2. Kende færdselstavlerne.

* * *

Færdsels-
mærket

* * *

Svar til Inger Dahl.

Vi kan godt i vor patrulje forstå, hvad Inger Dahl mener med sit indlæg i julebladet. Men vi synes, du tager for højtideligt på tingene. Uniformen er jo ikke en slags ornat, den er jo først og fremmest en *arbejdsdragt*, og til en spejders arbejde hører jo ikke alene husflid og bål-tænding og madlavning, men også fantasi. Og lige så vigtigt, som det må være at sørge for, at man ikke i lang tid efter kan se på uniformens pletter, hvad man lavede af mad over et bål, må det være at sørge for, at dragten og tørklædet er stroget, efter at man måske har krollet den ved at lege riddere, trolde eller små hunde.

Det er vigtigere, synes jeg, end at man ikke kan lege eller bestille noget af bekymring for, om man griser sig til, mens man er i gang.

Venlig hilsen

Kirsten Sørensen, ptrf.

Jeg har en engelsk penneveninde, der sommetider sender mig „The Guide“, hvor de engelske spejdere også har en slags rådsklippe, hvor de drøfter deres problemer. I et blad, jeg fik en gang i vinter, var en seniorspejder inde på, at vi var ved at komme for langt væk fra det oprindelige i spejderarbejdet. Vi kom ikke nok ud i naturen, og det var ligesom ved at blive for raffineret alt sammen.

3. Kende trafikreguleringstegnene.
4. Kunne undersøge, om cyklen er i forsvarlig stand, kunne fastspænde styr og stramme kæde, kontrollere om hjulophængningen, griber og bremses er i orden, efterse klokke og lygte, skifte pære samt foretage lapning.
5. Aflægge en bremseprøve.
6. Bestå en cyklistprøve efter de af justitsministeriets udvalg for større færdselssikkerhed udgivne retningslinier.

Man kan endnu ikke købe mærket på depotet, da vi venter på den internationale færdselstavles godkendelse, men så snart den foreligger, vil jeres tropsfører få besked.

Jeg syntes, at dette også passede i nogen grad på os. Vi har for mange møder, hvor vi er klumpede sammen i for små lokaler, i stedet for at komme ordentlig ud at trave og klare os med lidt. Når min far fortæller om sine spejderdage, så er der ihvert fald meget mere frisk luft over det, som han har oplevet, end over det, jeg kan fortælle. I min patrulje vil vi ihvertfald prøve på, om vi ikke kunne vende „tilbage til naturen“. Birthe, København.

Kære Skjoldmoer.

I december bladet har I et indlæg i Rådsklippen, dels om at bære årstjerner — og dels om køkkenhjelperes betaling i korpsets førertræninger.

Som svar på det første spørgsmål: nej, det er ikke tiladt for seniorer at bære årstjerner på kraven. Det er kun førere fra TA og BA og opefter, der må bære årstjerner på kraven.

Ang. næste spørgsmål: I synes, det er meningsløst, at køkkenhjelperne til korpsets førertræninger skal betale både rejsepenge og lejrkontingent, og I slutter med at skrive, at opholdet i *det mindste* burde være gratis. Jeg kunne tænke mig, at I sammenligner køkkenhjelperes betaling med den, som træningsdeltagerne giver. Der kan jeg fortælle jer, at grunden til, at vi kan gøre træningerne så billige for deltagerne, skyldes tipspengene, som korpset modtager til føreruddannelsen og som derfor kun må bruges til kursusdeltagerne og ikke til køkkenhjelperne.

Lad os se lidt på rejseudgifter. Til sommerens træninger (Fæno og sidste år Spodsbjerg) regner vi altid med, at køkkenhjelperne kommer på cykel. Enhver stor pige i dette land er dog vist i besiddelse af en cykel (I har vist også tit siddet omkring et lejrål og med stor fornøjelse sunget: Har du ingen penge, brug dine ben!). Da vi altid prøver at få 2 spejdere fra hver trop som køkkenhjelper, fordi de så kan følges ad, kan jeg ikke forstå, at de (og navnlig når der er tale om skjoldmoer) ikke kan cykle og tilmed få en dejlig tur ud af det. — Til påsken er det som oftest Københavnerne, der melder sig, og de plejer at ordne det med en billigrejse.

Betaling for ophold: Vi har i D.D.P. den udmærkede regel, at *alle* betaler deres lejrkontingent, lige fra den yngste spejder til spejderchefen. Og 15 kr. for 8 dage på Fæno må dog vist siges at være billigt. Prøv at snakke med jeres forældre, om de kan „fode“ jer i 8 dage for 15 kr. Det kan D. D. P. heller ikke, så I får maden foræret i flere dage. — Det at være køkkenhjelper er nemlig ikke et offer, men en dejlig oplevelse. Spørg blot nogle af dem, der har prøvet det.

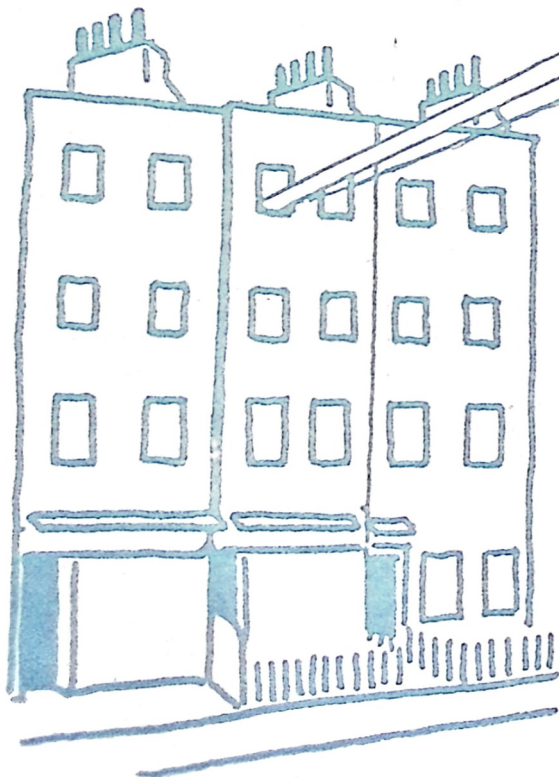
Vi i spejderliv og til daglig ta'r vor torn, så vi bliver som gode og raske skoldmo-born, står der til sidst i jeres patr.sang. Ja, tager vi ikke alle vor torn, også når det gælder om at betale for sig?

Anna Maria.

Din Tiøre

I et lille gråt og uanseligt hus i en smal gade i Londons centrum sker mærkelige ting. Man kan næsten sammenligne huset med centrum i et stort, stort spindelvæv, hvis tråde når ud til alle ender af jordkloden. Det er pigespejdernes verdensbureau, jeg taler om, og det er kun meget nøgternt betragtet, det ser så uanseligt ud. For i det hus er vinduerne slået op ud mod hele verden, og friske vinde fra alle verdenshjørner lufter gennem alle de små rum. Hver dag bugner postbuds

taske af breve med de interessanteste og mest usædvanlige frimærker. Brevene kommer fra mange velkendte spejderlande i Europa, der fortæller om arbejde, der går fremad, lejre som skal afholdes, jubilæer, som skal fejres. Fra Amerika berettes om udvekslingsplaner mellem amerikanske og europæiske førere og seniorspejdere, — men brevene fra de krigshærgede lande, fra østen og fra Sydamerika har en anden tone. Interessen for pigespejderarbejdet er overalt stor, meget stor, ungdommen brænder af iver efter at få begyndt, og brevene her er fulde af spørgsmålstegn: kan vi få en instruktør? Kan vi få lidt materiale? Kan vi få penge til at begynde med?

Og hvad kan man på Verdensbureauet gøre? Findes der muligheder for at sende al den hjælp ud?

Arbejdet på Verdenskontoret betales med det kontingent, som hvert eneste korps, der er tilsluttet verdensorganisationen, årligt indsender. Men hjælpen til det nye arbejde eller til de korps der er i nød af en eller anden grund, kommer fra de penge, som samles ind den 22. februar, på Alverdens Pigespejders Dag.

Kan der da komme ret mange penge ind på den måde? Ja, hvis hver eneste af de over 2.000.000 blåmejser, spejdere, seniorspejdere og førere, som er tilknyttet verdenskontoret, betaler bare een tiøre den dag, så kan alle de lande, der beder om hjælp til deres spejderarbejde, faa den!

Det går ikke altid lige godt med indsamlingen, men hidtil har dog Danmark stået smukt med sit bidrag — og det skal vi vide at blive ved med.

Nu er det snart igen den 22. februar, og alver-

dens pigespejdere skal fejre Lord og Lady Baden Powells fødselsdag på vanlig måde. Fødselsdagsgaven er en tiøre, men hvis en og anden skulle kunne undvære en ekstra tiøre af ugepengene, så skal I vide, at de bliver velanvendt.

De penge, der blev samlet ind i 1953 gik til: Hjælp til de lande, som led under store oversvømmelser i årets begyndelse.

Grækenland, der havde de frygtelige jordskælv fik hjælp til telte, mad og tæpper gennem pigespejderkorpset.

En træner fra verdenskontoret har arbejdet i flygtningelejre i Sydtykland, oplært 15 førere og hjulpet dem i gang med at starte 12 troppe og flokke. Der er kommet 370 flygtningespejdere i det distrikt — det er mere end een om dagen i 1953.

En lille trops pigespejdere, som holder møde i et telt i nærheden af Beirut, har til hjælp og opmuntring fået materiale, bøger, flag, bolde notesbøger o. s. v.

Fra Korea har en spejderfører for tiørerne kunnet deltage i en træning på Phillipinerne.

Anmodninger om hjælp er kommet fra El Salvador, Nicaragua, Costa Rica, Panama, Chile, Columbia, Cuba, Tyrkiet og Israel — og de er alle blevet honoreret.

To førere fra Jamaica har været på træningskursus på Jamaica.

Det er ikke så lidt, der er kommet ud af de tiører!

Det skorter heller ikke på planer for 1954, som skal føres ud i livet, hvis der kommer penge nok i pigespejderkassen i det lille grå hus i London. Der er planer om at hjælpe araberne, sende flere hjælpere til Tyskland, hjælpe flygtningetroppe andre steder på jorden, sende trænere ud til to små øer i Stillehavet, hvor børnene længes efter at blive spejdere, udvide udvekslingen af instruktører og trænere mellem landene — og fortsætte hvad der iøvrigt er begyndt i år.

10 ØRE

pr. spejder

kan hjælpe spejderarbejdet i Tysklands flygtningelejre.

10 ØRE

pr. spejder

kan smække vinduerne op for en hel masse trænere og instruktører, som skal bringe arbejdet ud til alle verdenshjørner.

10 ØRE

pr. spejder

fra næsten 30.000 danske pigespejdere bliver til mange penge.

10 ØRE

pr. spejder

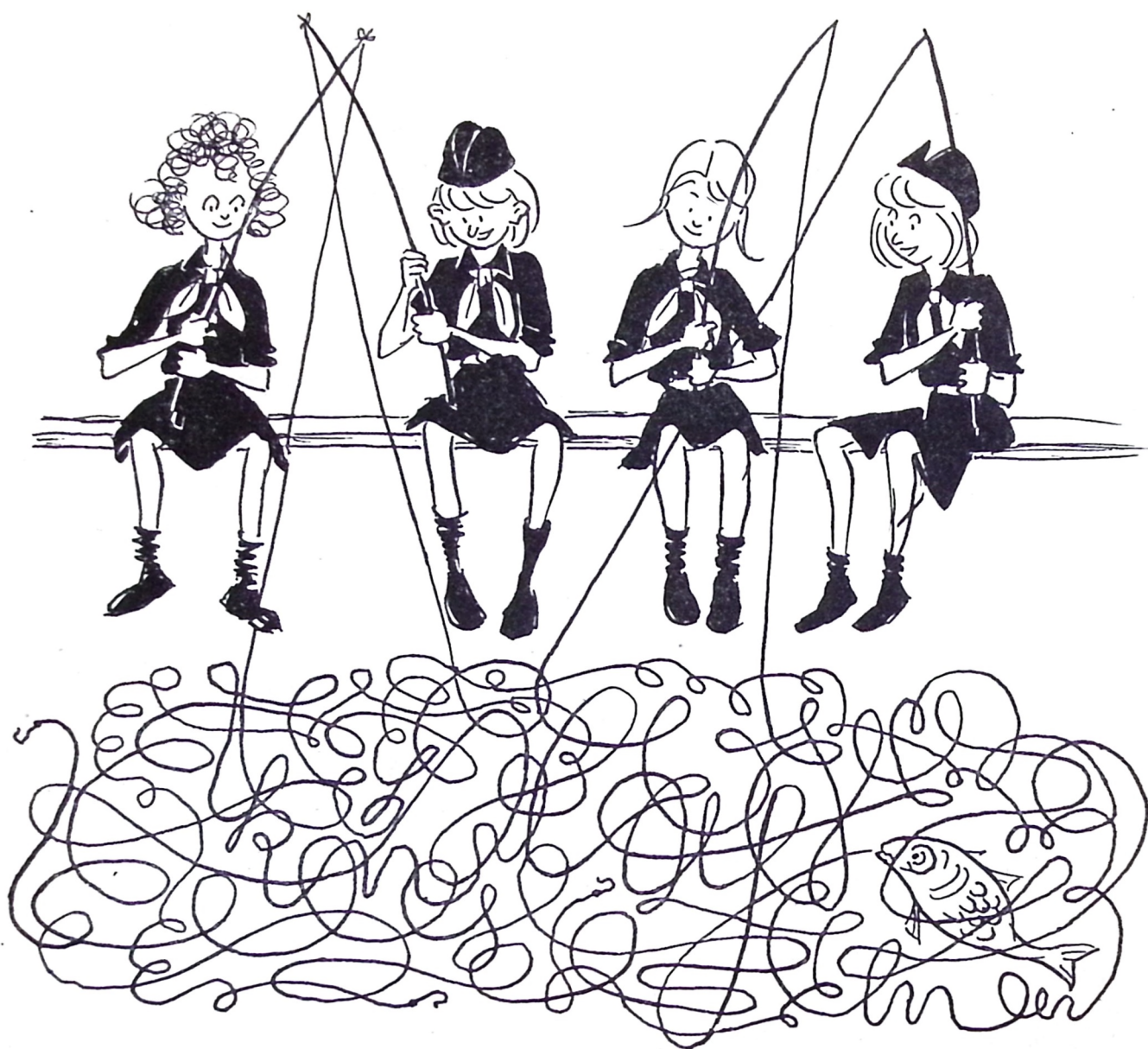
kan hjælpe mange andre, og det kommer an på

DIG,

om de skal have den hjælp!

VÆR BEREDT

Hvem fanger fisken – og hvad er det for en fisk?

Postbox

Mange 10–12 årige fra New York ønsker korrespondance, man kan skrive dansk, så de 10-årige kan godt være med.

En 15-årig psp. fra Malaya, hun er senior, holder af spil og musik.

En trop fra Kalifornien på 13 10-årige ønsker også penneven i Danmark, man kan skrive dansk.

En 17-årig hollænder.

Månedens bog

Forlaget Abelli har fremsendt en udmærket instruktionsbog i at tegne. Det er en udmærket håndbog, som vil være god at have i et tropsbibliotek, idet den giver råd og anvisninger også på meget af det tegne- og malerarbejde en trop kan have brug for, ikke alene i sine bøger, men også til plakater, dekorationer og lignende.

Forlaget vil senere komme med flere håndbøger, som man med glæde og spænding imødeser.

Red.

HUSFLIDSARTIKEL

Nu har I haft lidt tid til at sunde jer ovenpå juletravlheden, og så tager vi fat igen. Først et par små idéer til Pennevennen i anledning af den 22. februar. Hvad enten hun bor i Sverige, Australien eller i Aalborg, er jeg sikker på, at en notesblok vil vække glæde.

Notesblokke kan fås i mange størrelser fra 30—40 øre og opefter, og stoffet, du skal bruge, kan du sikkert finde i mors kludepose, så det bliver ovenikøbet en billig lille gave. Stof, der er trådlike, er bedst egnet, f. eks. hørlerred, etamine el. Javastof, og du begynder med at klippe et stykke, der er ca. 1 cm bredere og 6—7 cm længere end blokken. En søm på $\frac{1}{2}$ cm bukes hele vejen rundt, og langs med kanten syes en række lange korssting — d. v. s. over 4 tråde og under 2 og netop sådan, at korsstingene holder sømmen på plads. En lille „lomme“ på ca. 3 cm syes ved begge ender, idet siderne kastes sammen og heri stikkes notesblokkens bind. Et fikst korstingsmotiv pynter forsiden, og bagsiden er forbeholdt et trekløver, initialer, årstal eller lignende.

En lille nålebog, som nemt kan sendes i et brev, kan du hurtigt sy af nogle af de spejderkort, som du ganske sikkert har modtaget til jul. Danske kort eller blomsterkort kan også udmærket bruges og du tager 4 af de allerpæneste. Af dem klipper du 4 cirkler ca. 8—10 cm i diameter. Med knaphulssting syer du kortene sammen 2 og 2. Et lille stykke kastes de sammen i den ene side, så de danner omslaget til en rund bog og bladene, hvori nåle, knappenåle og sikkerhedsnåle har deres plads, består af rester af flonel, tøjet klippes lidt mindre end papstykkerne, og for at de ikke skal trevle ud, klippes de i takker. Bladene syes sammen og heftes der, hvor omslaget er syet sammen.

I „Pigespejderne“ nr. 4, maj 1953, gav jeg anvisning på syning af voksdugsdyr, og vi bragte 4 skabelontegninger. Nu er der flere af „Pigespejderne“s læsere, der har spurgt, om de måtte få skabeloner til flere dyr. Det er rygtedes i min zoologiske have af voksdyr og alle strækker de hals og vil gerne i „Pigespejderne“. En af de ivrigste er „lille Bambi med halen“, så den skal få lov at komme med denne gang, og så tager vi også det lille æsel „Thomas“, der holder sig så beskedent tilbage.

Min „lille Bambi med halen“ har lyseblå krop, hvid bug og hvid hovedkile. Ørerne er hvide indvendig og lyseblå udvendig og så er den syet med

lyserødt Amagergarn, har hvidt silkebånd om halsen og lyserød hale lavet som alm. rund kvast. Øjnene er syet med brunt garn, så I kan forstå, at det bliver den allerkæreste lille Bambi, når den er færdig.

Æslet er helt af gråt voksdug, syet med sort, sorte øjne og mule og en hæklet eller flettet hale, der ender i en dusk forneden.

I det ovenfor omtalte blad finder du en nøjagtig forklaring på, hvordan man i al almindelighed syer voksdugsdyr, så det behøver vi ikke at gentage — hæng bare i.

Bo.

Husflidsbogliste

Julegavetiden er forbi, men nu kommer forårsbasarerne og udsalgene. I nedenstående bøger kan I få vejledning og mange gode idéer til ting, I selv kan lave.

Lav dukketøj og sy jeres eget tøj!

- Alt for damerne: Bornenes egen strikkebog. 1953.
- Beehive dukketøj og morsomme dyr. 1952.
- Bornenes garn hobby. Sønderborg garn. 1953.
- Kirsten Clausen og Ingeborg Franke: Dukkestrik. 160 lette strikkeopskrifter til dukketøj i 20 forskellige modeller.
- Elin Glad: Dukkegarderoben. Småpikene syr selv sine dukkeklær. Norsk.
- Thea Bank Jensen: Kom og leg med. Lege- og fritidsbeskæftigelse for børn. 1952.
- Bodil Justesen: Sy til dukkerne. 1953.
- Bodil Justesen: Vi strikker dukketøj. 1952.
- Ella Lund: Pigernes egen sybog. 1952.
- Ella Lund: Teen-age — sy selv. 1953.
- Stokkebro-Hansen: Strikkede dukker. 1949.
- Sønderborg garn: Skolebørn i strikket. 1953.
- Jenny Wallen: Vi syr dukketøj. 1953.

Bast og peddigror

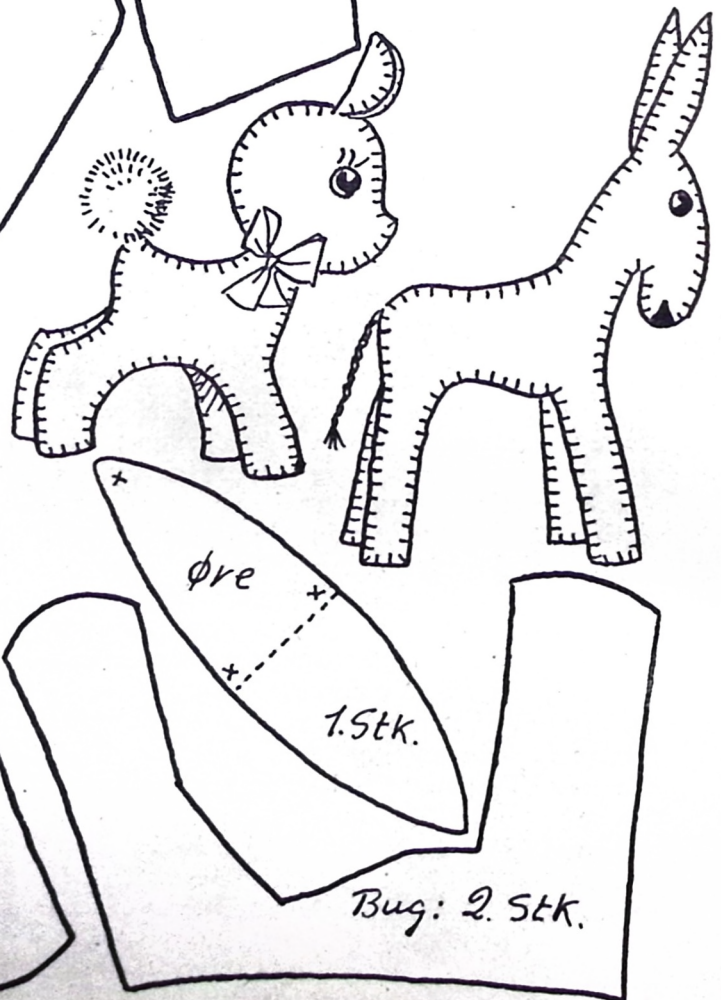
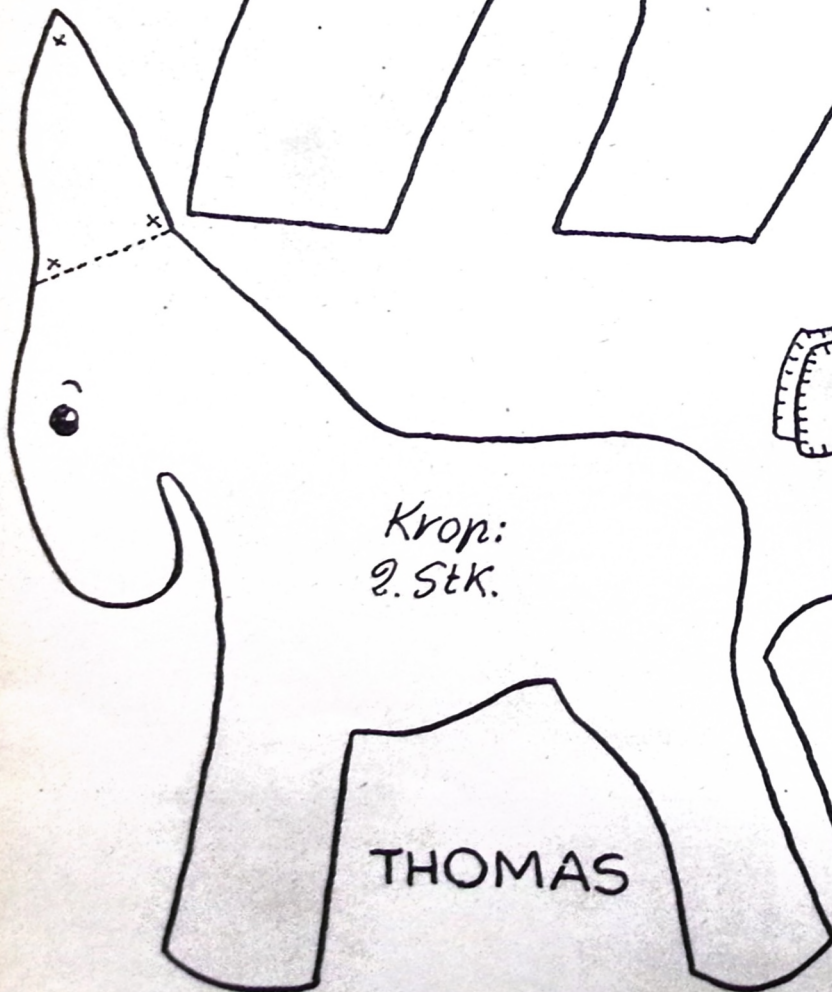
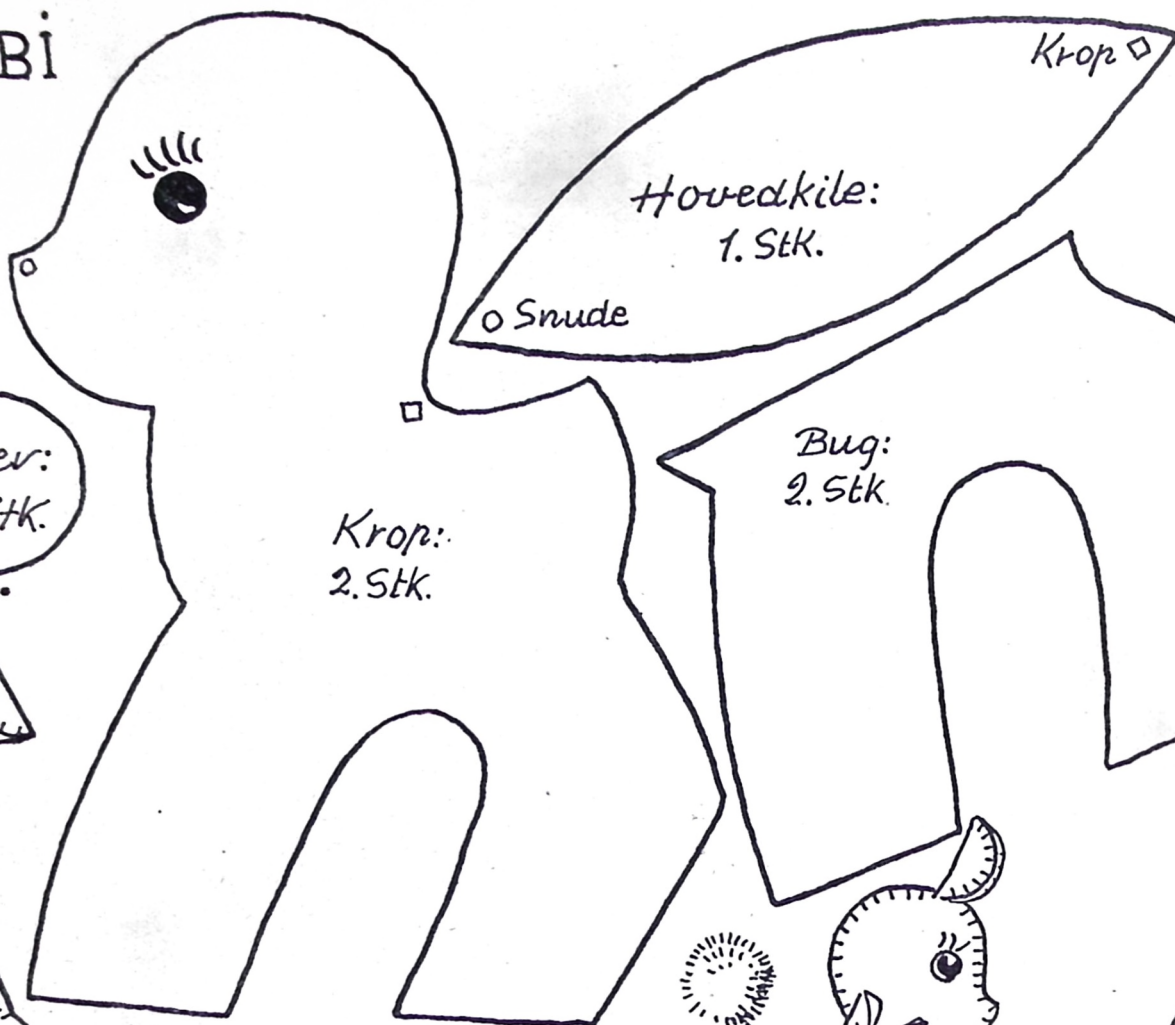
- Grete Bus og Kirsten Clausen: Vi fletter med peddigror. 44 modeller for voksne og børn. 1953.
- Annie Galst: Flet med peddigror. 1953.
- Annie Galst: Sjovt legetøj. Sy og strik, klip og flet. 1953.
- Bibbi Jessen Langvik: Bast-bogen. 1951.
- Bibbi Jessen Langvik: Bibbi bast. 1952.
- Wennerberg: Peddigror. Fagmandens bog for amatører. 1953.

Anden husflid

- Henning Dixner: Hobby håndbog i skind- og læderarbejde. 1953.
- Karen Lütken: Hjemmeindustri som hobby. Knyttarbejder, arbejder i bast, ben, horn, træ, metalltråd og metalplater. Norsk. 1951.
- Holger Caspersen: 222 stk. legetøj. 1949.
- F. Behrendt: Ben og horn. 1951.

Fib.

BAMBI

Klip her til bladets kant

HANNE i WALES

Den 26. juni startede jeg fra København med kursen mod Wales, hvor jeg skulle deltage i en international seniorspejderlejr. Jeg var meget spændt, det var min første tur til det „rigtige“ udland, og jeg havde ingen anelse om, hvad der ventede mig, og hvilke mennesker jeg ville møde. Og så overgik alt mine største forhåbninger.

Opholdet i Wales var lagt sådan til rette, at lejrdelegerne tilbragte 2 gange 3 dage i et privat hjem, og imellem disse ophold lå 4 dage på det walisiske forertræningscenter Broneirion og 4 dages lejr i de pragtfuldeste omgivelser ved Llanzollen, hvor vi var så heldige at se dronning Elisabeth og hertugen af Edinburgh ved et internationalt sang- og musikstævne, der var i byen.

Lejrdelegerne kom fra 20 forskellige lande, og man så omtrent lige så mange forskellige hudfarver og horte omtrent lige så mange forskellige engelsk-udtaler, men vores forskelligartetheder betød jo ikke det mindste, allerede den første dag var vi alle de bedste venner af verden. Dagene gik med diskussioner, wood-craft ture og et meget omfattende punkt, der hed „guests' contributions“; hver lejrdeleger var parat til at fortælle om sit land på en eller anden måde. Vi sang på mange forskellige sprog, hørte folkeeventyr og lærte en utrolig masse folkedanse. Og vi horte om spejderliv i alle de mange lande, og jeg skal love for, at man fik spændende ting at høre, ting, som man inderligt ønskede også vore seniorspejdere kunne kaste sig over. Især lagde jeg mærke til to ting: de franske seniorspejdere (i Paris) havde sammen med rovere bygget et hus, hvor de hver sommer havde fattige børn på ferieophold, spejderne fungerede så på skift som ledelse, og det hele gik glimrende. — Og de engelske spejdere havde fået en vældig god idé, de etablerede børnepareringspladser på store udstillinger og lignende steder, hvor mødre gerne ville være fri for at gå rundt med deres børn, og spejderne fik sandelig nok at gøre på disse „pareringspladser“.

Men alt har en ende, og i det sorteste humor af verden stod man så en dag og vinkede farvel til alle de spejdere, der på så kort tid var blevet ens bedste venner. Jeg kom tilbage til Danmark og fortsatte spejderarbejdet, men på en helt anden basis end tidligere. Jeg havde fået en anelse om udbredelsen af spejderbevægelsens idéer, var blevet klar over, at alle vi forskellige, der mødtes i Wales, havde de samme idealer, og at spejderen fra Guldskysten og hun fra Danmark virkelig var en slags søstre.

H. C.

Spor

Det er hvidt derude,
Kyndelmisse slår sin knude
overmåde hvas og hård.

På denne måde udtrykker St. St. Blicher sig om vejforholdene i februar, og det vil altså sige, at vi godt kan få både frost og sne i februar måned. — Skulle det blive tilfældet, og kommer I på tur en snevejrssøndag, kan I måske være heldige at få øje på forskellige spor i sneen. I kan se aftryk af fuglenes fødder, af hjortens klov, af poter af egern, mår, ræv og hare; men lad os se lidt på rævens og harens fodspor; de er nemlig ikke svære at kende.

I rævens spor ses aftryk efter fem trædepuder, en for hver af de fire tæer og en lidt større bag de øvrige. Står sporet helt skarpt, vil I også kunne se aftryk efter klørne. Har ræven løbet jævnt, står de enkelte poteaftryk i en næsten ret linie; har den derimod galloperet, vil aftrykkene være ordnet „mere parvis“.

Harens spor står som jævne fordybninger uden aftryk af trædepuder og klør, idet poternes underside er dækket af stive hår. Sporet af den ene forpote står umiddelbart bag sporet af den anden. Bagpoterne efterlader et mere aflangt spor, der side om side står foran forpoternes spor. Dette skyldes, at haren under nedspringet fører bagpoterne frem foran forpoterne.

Der findes en lille, meget morsom, bog angående disse ting. Den hedder „Spor“ og er kommet

i serien: Med Zoologen ad grønne stier. Der er gode billeder og tegninger, og ved at sammenligne jeres egne skitser med billederne i bogen vil I sikkert kunne finde frem til at genkende mange flere spor end dem, jeg her har omtalt. I kan også læse om „Spor“ i „Vort Lands Dyreliv“. (Bind I). Og så: god sporleg.

Bliver vejret af mildere art, er februar den måned, hvor I kan begynde at lægge mærke til træfuglenes tilbagekomst. Pludselig en dag hører I støren flojte, solsorten begynder igen at øve sig på sin morgen- og aftensang, og mens det risler og klukker i grøfter og vandhuller, slår lærken sine triller på ny. Den første af de vilde blomsterplanter, folfoden, stikker sit gule hoved frem mellem græsset på grortekanten, og i skovbunden står den blå anemone parat med sine dunede hoveder gemt mellem de halvt visne blade fra det foregående år. Når det er kommet så vidt, ved vi, at det for alvor er ved at blive forår. God fornøjelse på turene.

Mulle

Hvis alverdens pigespejdere... (fortsat fra side 3)

nationale flag, og de er tilmed stive i, hvad det gyldne *klover* på den blå bund betyder!

Gennem Spanien går vor rejse til Portugal, her findes desværre ikke anerkendte spejdertruppe, men vi håber og tror, at spejderarbejdet også engang får en mulighed her og ønsker lykke og held dertil, forinden vi begiver os ud på Atlanten for at nå *Amerika*.

Her kommer vi i land på det helt rigtige sted, ikke langt fra Washington og New York. Og ih, hvor det vrirler med grønklædte pigespejdere. De har til uniformen alle mulige „reserverdele“ — ternede jakker, brogede huer og vanter og sokker og bukser og frakker og jeg ved ikke hvad — men ikke blot det ydre er i orden, de amerikanske spejdere ved noget om, hvad de er med til at *yde* til det internationale spejderarbejde. Hver spej-

der giver på sin egen fødselsdag en gave til spejderarbejdet, denne gave muliggør udveksling af forere i internationalt arbejde, hjælper Our Challet og mange andre gode formål, vi alle kan nyde godt af. De amerikanske pigespejdere er stolte over at have *verdenskomitéens* besøg engang imellem og måske allermest over at se *Lady Baden Powell* iblandt sig.

I enhver kiosk kan de købe et flot, farvelagt blad: *The American Girl* — udgivet af pigespejderne. Men de er også ivrige læsere af vores allesammens førerblad: *Council Fire*. Der læser de, som vi, nyt fra den store verden. Og d. 22. febr., *Den internationale pigespejderdag*, fejrer de, som vi, med at se ud over den vide jord og tænke på alverdens pigespejdere, med at give deres gave til det arbejde, vi alle holder af at være med i og med at ønske, som vi, at

alle piger i verden

kunne danne en lang, lang kæde, en kæde, som kunne bringe fred og forståelse til alle jordens folk — —

Hase.

* * *

Hvem har lyst til at være sammen med amerikanske seniorspejdere i sommer?

En seniortrop bestående af 14 seniorer og 2 forere fra Manchester, Connecticut i U. S. A., planlægger for 3. gang Europatur, og denne gang vil de også besøge Danmark i 14 dage. Spejderne er i alderen 15—18 år. De vil meget gerne lære danske seniorspejdere at kende, og derfor er det foreløbige program lagt således: Først 5 dages lejr sammen med 14 danske seniorspejdere og 2 danske forere, dernæst 5 dages cykletur et eller andet sted i landet i hold på 2 amerikanere og 2 danskere, og endelig som afslutning ca. 5 dages ophold i København med eller uden de danske værter, alt efter hvor megen tid evt. interesserede har til rådighed. — Amerikanerne ankommer omkring den 10. juli og bliver altså til omkring den 24. juli, og nu er spørgsmålet, om der her i landet findes 14 seniorspejdere, der kunne tænke sig at være med i dette foretagende. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til Gunver Steffensen, Lundsgade 6, København Ø.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Såben smuttet med et hop.

rundt den hopper som en prop.

Her! nej der! Her er den! Stop!

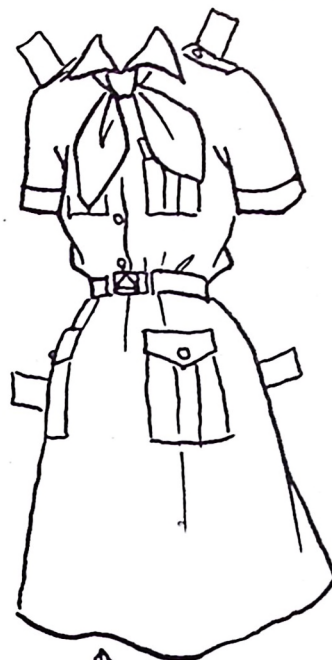
Nu! og ikke helt brugt op.

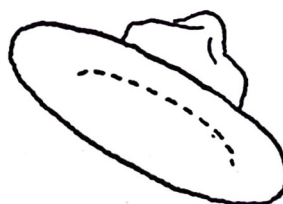
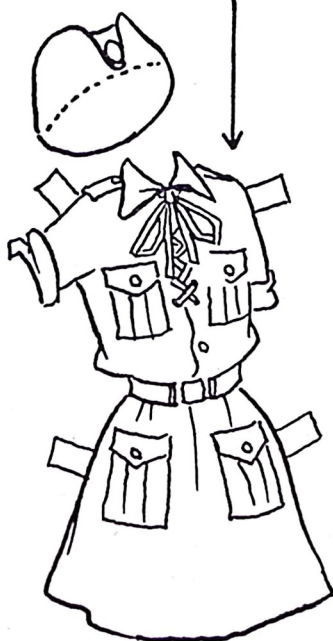
↑
UNIFORM GRØN
SLIPS MØRKEGRØN

FRAKKEN GRØN

↑
LEJRKITTEL LYSEGRØN
TØRKLÆDE GULT

KOKARDEN I
DEN GRØNNE
HUE ER HVID
OG RØD,
HATTEN GRØN.

← LYSEGRØN

SLØJFEN I HALSEN MØRKEBLÅ (GALLA HVID)

TINKA og TILDE

skal denne gang udstyres som danske KFUK spejdere

Februar måned 1954

INTERNATIONAL PIGE- SPEJDERDAG den 22. februar

★

Bøger om Baden-Powell

Bogen om B.-P. (Reynolds)	6,50
Eventyret om B.-P. (E. Th. Bjørn).....	5,75
The Wolff that never sleeps	4,00

Bøger af Baden-Powell

Scouting for Boys	2,50
Samme, oversat til dansk	3,75
Girl Guiding	4,00
På Ridderfærd	7,50

Bøger om internationalt pigespejderarbejde

Painting book med tegninger og oplysninger om uniformer og emblemer fra hele verden	3,50
International Notebook m. spejdergloser på 4 sprog	2,75

Glossary — spejdergloser på alle sprog	3,00
Biennial Report — rapporter og oplysninger fra alle lande, sidste udgave	3,50
Den samme, årgange 1938, 1948	1,00
The World Song, tekst og noder	2,00

Baden-Powell relief	3,00
Verdensflag på stang, 17 cm	3,50
Nordiske flag på stang, 17 cm	2,80
Cykelflag med verdenslemblem	1,75
Hjælpefondsmærkater med verdenslemblem, pr. stk.....	0,10
Ark med nordiske flag	0,25
Kort med verdensflag med forklarende tekst	0,10
International pigespejdernål	2,25
Gavenål	0,95
Pjece om pigespejdernes internationale kammerat- skab	0,10
En pjece på engelsk om pigespejderarbejdet i Danmark kan rekvireres.	

Klædt rigtigt på til vinterturen!

Vindjakke i fin mørkeblå poplin, syet med lynlås, løbegang i taillen, 2 store lommer med skrå klapper med stikninger. — Fiks og praktisk.	48,75 49,75—50,75—51,75
Str. 40—42—44—46	
Løs hætte til at knappe på	12,75
Vindbluse med snoring, str. 36—46, i dunklerred	23,00—28,00, i poplin
Krave til at knappe på, i dunklerred	3,30, i poplin
Vindtætte benklæder, str. 36—46, i dunklerred	9,00—14,00, i poplin
Montyjakker, svær, ulden kvalitet, str. 34—42	41,00—47,00
Skibenklæder, svarende til montyjakken, moderne facon, med kegleformede ben, str. 34—44	50,85—55,85

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

Pigespejderdepotet . LUNDSGADE 6 . KØBENHAVN Ø

Depotets åbningstider: 9-17, fredag 9-18, lørdag 9-14

REDAKTION: Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup

ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „Pigespejderne“, korpskontoret, Lundsg. 6, Kbh. Ø. Postgiro 36 302

„PIGESPEJDERNE“ kan også bestilles gennem postvæsenet og koster kr. 4,00 pr. år

EKSPEDITION og TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til postvæsenet den 30. januar